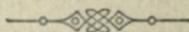

115.
Б.г. 1850

СЛАВЯНСКИ ГУСЪ,

Славянский Родолюбецъ, Прѣобразователь
и Мъченикъ.

Никой не ще смѣе да оспори факта, че исторія-та на Славянско-то племе не може да се сравни по значеніе и важность съ исторіи-тѣ на разны-тѣ други Европейскы народности. Макарь и на брой да сж най-важно-то племе въ Европѣ, тѣ не сж играли никаквж ролиж която бы могла да имъ даде нѣкое отлично мѣсто мѣжду дѣйцы-тѣ на Европейскж-тж цивилизаціиж; и Хердеръ е ималъ пълно право когато забѣлѣжилъ “че Славяни-тѣ занимаватъ повече мѣсто на земѣж-тж, нежели въ исторіиж-тж.” Това като е така, не е чудно че твърдѣ нарѣдко се срѣщатъ мѣжду тѣхъ великы хора, — хора въсхвалявани и почитани отъ цѣлыя свѣтъ, и които се считатъ като принадлежаци на цѣло-то челоуѣчество. Каквото величіе и да притѣжаватъ разни-тѣ мъжіе които сж се появили мѣжду Славяны-тѣ, това величіе е частно и особенно, понеже дѣятельность-та и дѣла-та на тѣзи мъжіе сж были развиты въ единъ ограниченъ кръгъ. Тѣ не сж имали прямо вліяніе вѣнъ отъ този кръгъ, и колкото велико и спасително да е было това вліяніе,